

Sanduka'daki Giz

— mujdat-erasl · 11 Eylül 2009

'Ne Yapsa Yeridir' ve gizemli Sanduka'sı
Çoktandır uğramamıştı Düşevi'ne...
Özler ve beklerdik, böyleydi O, hep aranılası...
Son gelişine tarih düştüğümüz gündür,
Bu sondur; dündür, O'nun, Onların öyküsüdür...

"Ne Yapsa Yeridir" geldi, sanını-selamını koydu,
Çıktı huzura, kaş gözledi Düşevi'ni, ortamında O'ydu,
Kuşanmış kimliğini, düşüktü bedeni, hafif silkelendi
Büm-büzülenlere çattı önce, sövdü, öfkelendi
Ortada kabahat mi vardı, iç geçirdi, niye ortam sönük?!
Telaşlıydı bilindik, huy göstergesi işte dışa dönük
Anlatırdı düşünüy, düşüne düşeni, düşünden düşerdi;
Kuşku düşünce bedenine, heyheyleneir, basar giderdi...

'Ne Yapsa Yeridir' in has çocuğu
Sanduka'yı açtı, köstekliye ilişti
Özet çıkarırdı önce, düşünün izdüşümüne
Havaya girer başlardı, düşünün bölüşümüne
"Ağır Abi'ye yazıldı itin kopuğu,
'Hatun'un ırzını fırtına biçti
Kanıyordu yüzü, dizi, topuğu
Yamacıma tutundu, şoku seçti"

Rüyasından kesitlerin tam yeri ydi,
Kurdu yelkovanı, akrebi kovdu, artık hazırıdı...
Şimdi, düş kol gezecekti, işte Düşevi de hazırıdı...

"Yayındayız Halkım efendim, sesleyin...
Uyanmaların uykusundayım, derin
'Hatun Kişi' düşümden düştü içeri,
Örselenmiş besbelli eti, butu, yüreği
'Ağır Abi' zimmeti hatunu, kopuğu,
Kızın etini, sütünü fırtına biçmiş
Kanıyordu sütyeni, dili, topuğu

'Ağır Abi' cezasını kesmiş..."
Susmaya yazıldı hemen, susmalar ilerliyordu
Düşevi sakinleri şaşkın, merak her an büyüyordu!

"Eee, ya sonra..."
"Ne sonra, hangi sonra,
Ne sonrası, neyin sonrası, kimin hangi sonrası
Şüpheli Hayatlar' ın öznesidir, özüdür Onlar
Özgürlük, ütöpik bir özlemdir, sonun sonrası
Güneş doğmaz orda, gece gebeyse, düşer yarınlar!
Hadi eyvallah!"
"Dur hele, bitir de git, eksik kaldı düşün,
Meraklara gebeyiz şimdi, bizi de düşün,
Filmi kopardın, sildin bizi, hadi al şişin
'Ne Yapsa Yeridir' sin, ne ki başka işin?!"

Durdu, Sanduka'sını araladı, bir kâğıt çıkardı,
Bize doğru uzattı, Sanduka'sını kapattı, okşadı hemen;
"Düşümden düşen kıza gidiyorum şimdi, kalan son göreve...
'Ağır Abi' taziye yollamış, racon böyle, kestiği cezaya Fransız,
'Hatun' Yolcu, 'Ağır Abi' Hancı; ben Mahsus Çocuk, yersiz ve zamansız!
Arkamdan açın verdiğim kâğıdı, son düşüme O kız bıraktı; Cansız...
Sonsuza dek Düşevi sakinleri, artık Elveda!"

Çabucak toparlandık; pür-dikkatiz işte, hadi artık...
Cümbür cemaat kilitlendik, titrek, meraklı, ...açtık;

"Ne Yapsa Yeridir Dosta;

Doğumum anama hamallıktı
Yaşamam bana
Ölümüm bile hamallık,
Cenaze alayına...
Hep benimle kal!
Düş Paylaşımın/'Hatun Kişi!'"

Hışım la kayboldu, "bizi de bekle!" diyemedik
Fırladık arkasından, ancak yetişemedik
"Ne yapsa Yeridir" ve Sandukası'nı

Bir daha hiç ama hiç gör(e)medik...

O kağıdı çerçeveledik,
Düşevi'ne astık, tarih düştük,
Yanına da resmini ilişitirdik...

"Ne Yapsa Yeridir Dosta;
*Doğumum anama hamallıktı
Yaşamam bana
Ölümüm bile hamallık,
Cenaze alayına...
Hep benimle kal!
Düş Paylaşımın/'Hatun Kişi'.

Müjdat Eraslan.
balaban Kent Şairleri.